

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4 У. 15932/15
Дана 13.12.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Боривоје Игњатовић, адвокат из Београда, ул. Јованичка бр.3, поднетој против туженог Секретаријата за имовинске и правне послове градске управе града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења туженог органа XXI-05 број: 351.1-156/2015 од 24.09.2015. године, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. и В.В., обоје из ..., са исте адресе, ул. ... бр. ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран С. Жикић, адвокат из Београда, ул. Војводе Бране бр. 1/4, у предмету грађевинском, након усмене јавне расправе одржане дана 01.12.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.12.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Секретаријата за имовинске и правне послове градске управе града Београда, Сектора за другостепени управни поступак XXI-05 број: 351.1-156/2015 од 24.09.2015. године и решава:

ОДБИЈА СЕ жалба А.А. из ..., изјављена против решења Одељења за грађевинско-комуналне послове Управе градске општине Земун, Одсека за грађевинске послове број: 351-218/06 од 25.03.2015. године.

II ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца за накнаду трошкова управног спора и управног поступка.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А. из ..., ... бр. ..., да заинтересованим лицима Б.Б. и В.В., из ... на истој адреси ул. ... бр. ..., накнади трошкове управног спора у износу од 43.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, исправљеним закључком X-17 број: 351.1-156/2015 од 03.03.2016. године у делу који се односи на број решења, поништено је решење Одељења за грађевинско-комуналне послове Управе градске општине Земун у Београду, Одсека за грађевинске послове број:351-218/06 од 25.03.2015. године којим решењем је остављена на снази потврда Одсека за грађевинско-комуналне послове Општине Земун број: 351-218/06 од 23.03.2006. године којом потврдом је инвеститорима В.В. и Б.Б. одобрена санација помоћног објекта-шупе која се огледа у делимичном презиђивању зидова на кат. парцели ... КО ... у ул. ... бр. ... у ....

Тужбом поднетом преко пуномоћника Управном суду телеграмом 18.11.2015. године, допуњеном 23.11.2015. године, а уређеном поднеском од 18.01.2016. године, тужилац А.А. из ... је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога како произлази из садржине тужбе, наводећи да општина није надлежна да поступа у предмету који спада у судску надлежност с обзиром на Закон о основама својинско правних односа, као и на статус тужиоца као сувласника парцеле на којој се непокретност - шупа чија санација је одобрена заинтересованим лицима, налази, да је у више наврата од 2006. године указивао да није сагласан да се врше занатско-грађевински радови на шупи, што је изричито поновио и на расправи код првостепеног органа дана 13.02.2015. године, па је све то требало да буде довољно да се општина огласи ненадлежном за поступање. Указао је да се у предмету налазе докази о парници за сметање поседа коју је тужилац водио против Г.Г., правног претходника инвеститора који је, саслушан као странка, изјавио да спорна шупа није његова и да је он само помагао Д.Д., коју изјаву је суд прихватио, па је тако тужилац тај спор изгубио. Додао је и да у конкретном случају није спорно да је првостепени орган донео закључак од 09.08.2011. године, којим је дозвољено понављање поступка по захтеву тужиоца, али да тај закључак сам по себи не значи ништа јер га је донео ненадлежан орган и зато тај закључак не производи правно дејство. Предложио је да суд тужбу реши применом правила пуне јурисдикције, а туженог обавезе на накнаду трошкова управног поступка у износу од 181.500,00 динара за 11 поднесака по 16.500,00 динара, за приступ адвоката на 6 расправа у износу од по 18.000,00 динара, укупно 108.000,00 динара, за састав 11 жалби по 33.000.00 динара, 363.000,00 динара и за састав тужбе у управном спору у износу од 16.500,00 динара, укупно 668.500,00 динара. На јавној расправи пуномоћник тужиоца је у свему остао при наводима из тужбе и постављеном тужбеном захтеву уз додатни захтев за трошкове управног спора на име заступања на јавној расправи по АТ.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, са предлогом да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Заинтересована лица су у одговору на тужбу, преко пуномоћника, оспорила наводе тужбе, истичући да су према Изводу из листа непокретности број ... који је издао РГЗ-Служба за катастар непокретности Земун број:352-1/2009-440, У Б листу као носиоци права на земљишту катастарској парцели број ... КО ..., уписани В.В. Из ..., са правом коришћења у обиму 8/30, Б.Б. Из ..., са правом коришћења у обиму

8/30, Ђ.Ђ. из ... са правом коришћења у обиму 10/30 и А.А. из ... са правом коришћења у обиму 4/30. Увидом у Б лист-1. део, може се констатовати да је под бројем 3 уписана помоћна зграда са одобрењем за употребу у приватној својини 1/1 В.В. Из ..., што значи да је неспорно да на катастарској парцели ... КО ... постоји сувласништво 4 лица, те да је за предузимање послова који прелазе оквира редовног управљања (отуђење целе ствари, промена намене ствари, издавање целе ствари у закуп, заснивање хипотеке на целој ствари, заснивање стварних службености и сл.) потребна сагласност свих сувласника на основу члана 15. Закона о основама својинско правних односа, међутим, како је предмет санације помоћна зграда-шупа у приватној својини В.В. у обиму 1/1, а предметни радови су такве природе да се њиховим извођењем не задире у права сувласника на земљишту, то за извођење радова на санацији помоћног објекта-шупе није потребна сагласност сувласника земљишта што је и мишљење првостепеног органа, пошто се на шупу не може применити наведени члан 15. Закона о основама својинско правних односа. Још су додали да су тужилац и заинтересована лица сувласници непокретности и то: заједничке породичне стамбене зграде, куће, кућни број ..., у ул. ... у ..., угао са улицом ..., изграђеној на кат. парцели бр. ... КО ..., на којој парцели су сукорисници у напред означеним идеалним деловима, с тим да је В.В. искључиви носилац права својине са уделом од 1/1 на помоћној згради – шупи поводом које шупе није ниукаквом сувласничком односу са В.В. Из ..., што све произлази из извода из Листа непокретности бр. ... КО ..., због чега сматрају потпуно беспредметним вођење овог управног спора поводом шупе која се и *de facto i de iure* налази у својини В.В.. Предложили су да суд тужбу као неосновану одбије или да применом својих овлашћења пресудом сам реши управну ствар у спору пуне јурисдикције а тужиоца обавезе на накнаду трошкова за састав одговора на тужбу по АТ у износу од 30.000,00 динара. На јавној расправи пуномоћник заинтересованих лица је у свему остао при наводима из одговора на тужбу истакавши захтев за накнаду трошкова спора и то у износу од 45.000,00 динара, за састав одговора на тужбу и у износу од 49.500,00 динара за заступање на јавној расправи, а с обзиром на заступање две странке.

Управни суд је дана 01.12.2017. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета и речи пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица изнетих на усменој јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе, у смислу одредби члана 2. члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да оспорено решење ваља поништити.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења Одсек за грађевинске и комуналне послове општине Земун је поступајући по пријави инвеститора В.В. и Ђ.Ђ., обоје из ..., за санацију помоћног објекта-шупе која се огледа у делимичном презиђивању зидова у ..., у ул. ... бр. ... на кат. парцели ... КО ... дана

23.03.2006. године, издао потврду на околност да су означени инвеститори поднели пријаву Одсеку за грађевинске и комуналне послове општине Земун са потребном документацијом ближе означеном у потврди, за санацију помоћног објекта-шупе на начин такође описан у потврди. Поводом ове потврде А.А. је првостепеном органу дана 25.04.2006. године преко пуномоћника поднео захтев да му се омогући учествовање у поступку у коме је потврда издата, те да се тај поступак понови, што је дозвољено закључком првостепеног органа број: 351-218/06 од 09.08.2011. године. Против тог закључка В.В. и Б.Б., обоје из ... су изјавили жалбу која је одбијена решењем Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак XXI-05 број: 351.1-3893/2011 од 04.10.2011. године, а против тог решења ова лица су поднела тужбу која је одбијена пресудом Управног суда 23.У.12415/11 од 15.01.2014. године. У поновљеном поступку, по захтеву А.А. из ..., првостепени орган је својим решењем број: 351-218/06 од 25.03.2015. године оставио на снази напред наведену потврду број: 351-218/06 од 23.03.2006. године. Против тог решења А.А. је преко пуномоћника изјавио жалбу, а поводом жалбених навода тужени је оценио да је одлука првостепеног органа донета уз битну повреду одредаба управног поступка јер је закључком првостепеног органа број: 351-218/06 од 09.08.2011. године дозвољено понављање поступка, а из образложења нападнутог решења се не види шта је у поновљеном поступку првостепени орган утврђивао, при чему није навео ни одлучне чињенице утврђене у поновљеном поступку, нити један разлог зашто оставља на снази потврду од 23.03.2006. године, па је налазећи да ожалбено решење треба поништити и предмет вратити на поновни поступак, применом одредбе члана 232. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења исправљеног у погледу броја предмета закључком од 03.03.2016. године.

Одредбом члана 2. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 47/03), важећег у време када су заинтересована лица поднела захтев за издавање потврде о подношењу пријаве Одсеку за грађевинске и комуналне послове Општине Земун, за санацију помоћног објекта – шупе, ставом 1. тачка 28. је прописано да је "санација" извођење грађевинских и других радова на постојећем објекту којима се врши поправка уређаја, постројења и опреме, односно замена конструктивних елемената објекта, којима се не мења спољни изглед, не утиче на безбедност суседних објеката, саобраћаја и животне средине и не утиче на заштиту природног и непокретног културног добра, евидентиране непокретности, добра која ужива претходну заштиту, његове заштићене околине, осим конрезваторско-рестауратоских радова. Тачком 29. истог става наведеног члана 2. закона је прописано да је "помоћни објекат" објекат који служи коришћењу стамбеног и другог објекта, а гради се на истој грађевинској парцели (оставе, септичке јаме, бунари, ограде и сл.) и појединачни електродистрибутивни стубови и типске трансформаторске станице 10/04 кв.

Одредбом члана 97. истог закона ставом 1. је прописано да се изградња помоћних објеката, извођење радова на инвестиционом одржавању објекта и радова на уклањању препрека за инвалидна лица, врши на основу идејног пројекта, а ставом 2. да се адаптација и санација објеката врши на основу главног пројекта, док је ставом 3. прописано да се изградња објеката и извођење радова из става 1. и 2. овог члана врши на основу пријаве, уз коју се, сагласно ставу 5. подноси идејни, односно главни

пројекат и доказ о праву својине, односно праву коришћења објекта. Ставом 8. члана 97. је прописано да пријаву из става 3, 4. и 7. овог члана потврђује орган надлежан за издавање одобрења за изградњу у року од 7 дана.

Одредбом члана 248. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10) је прописано да на основу података прибављених у ранијем и у поновљеном поступку, орган доноси решење о управној ствари која је била предмет поступка и њиме може решење, које је било предмет понављања поступка, оставити на снази или га заменити новим. У случају замене решења с обзиром на све чињенице и околности, орган може раније решење поништити или укинути.

Одредбом члана 43. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) је прописано да ће суд, када нађе да оспорени управни акт треба поништити, пресудом решити управну ствар, ако природа ствари то дозвољава и ако утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то. Таква пресуда у свему замењује поништени акт (“спор пуне јурисдикције”).

Полазећи од чињеничног и правног стања ове управне ствари, по налажењу Управног суда, стекли су се услови да суд применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, поништи оспорено решење и донесе пресуду којом ће сам решити управну ствар. Ово стога што је првостепени орган правилно у складу са овлашћењем прописаним одредбом члана 248. Закона о општем управном поступку, у поступку окончаном потврдом Одсека за грађевинске и комуналне послове број: 351-.218/06 од 23.03.2006. године, а поновљеном по захтеву А.А. од 25.04.2006. године (да му се омогући учествовање у поступку), правилно оставио на снази потврду од 23.03.2006. године којом је инвеститорима В.В. и Б.Б., обома из ..., одобрена санација помоћног објекта – шупе која се огледа у делимичном презиђивању зидова објекта. Наиме, потврда којом је заинтересованим лицима орган надлежан за издавање одобрења за изградњу потврдио пријаву извођења радова на санацији помоћног објекта – шупе, који се налази на катастарској парцели ... К.О. ... која има више сукорисника, издата је применом одредбе члана 97. Закона о планирању и изградњи којим је регулисано извођење радова на објектима за које се не издаје одобрење за изградњу. Зато је правилно првостепени орган, а након усмене јавне расправе одржане дана 13.02.2015. године у поновљеном поступку (на којој је А.А. изјавио да не пристаје да да сагласност заинтересованим лицима), закључио да су испуњени услови да се потврда остави на снази. По оцени Управног суда, сагласност свих сукорисника парцеле неопходна је за извођење оних грађевинских радова за које је према Закону о планирању и изградњи потребно прибавити одобрење за градњу, што овде није случај. Осим тога, не ради се ни о предузимању радова који превазилазе овир редовног управљања на објекту у сувласништву више лица за чије извођење је потребна сагласност свих сувласника, у смислу одредбе члана 15. став 4. Закона о основама својинско-правних односа (“Сл. лист СФРЈ”, бр. 6/80 и 36/90, “Сл. лист СРЈ”, бр. 26/96 и “Сл. гласник РС”, бр. 115/05), већ о санацији помоћног објекта у смислу одредбе члана 2. тачка 28) и 29) у вези са чланом 97. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр. 47/03) у искључивој својини В.В., који радови се врше на основу пријаве коју потврђује орган надлежан за издавање одобрења за градњу.

С обзиром на наведено, суд налази да је погрешно становиште туженог органа да су испуњени услови за поништај првостепеног решења које је правилно, на закону засновано и донето од стране надлежног органа у поступку чије понављање је пред тим органом иницирао управо тужилац А.А., што чини неоснованим приговор ненадлежности органа истакнут у жалби и поновљен у тужби. Нису основани ни наводи жалбе, такође поновљени у тужби, којима се оспорава власништво на шупи, будући да се у списима предмета налази препис листа непокретности бр. ... Службе за катастар непокретности Земун број: 952-1/2015-5128 од 08.09.2015. године према коме је В.В. уписана као носилац права својине на помоћном објекту са обимом удела 1/1. Како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност ожалбеног решења, Управни суд је поништио решење Секретаријата за имовинске и правне послове градске управе града Београда, Сектора за другостепени управни поступак XXI-05 број: 351.1-156/2015 од 24.09.2015. године и сам решио ову управну ствар тако што је жалбу жалиоца одбио као неосновану одлучујући као у ставу I диспозитива ове пресуде применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09).

Поводом захтева тужиоца за накнаду трошкова управног спора, сагласно одредбама члана 66. и 67. Закона о управним споровима, Управни суд је применом одредби члана 150., 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, нашао да захтев тужиоца није основан, имајући у виду да је оспорено решење поништено не из разлога наведених у тужби, већ из разлога које је суд дао у овој пресуди, којом је уместо туженог решио ову управну ствар, из чега следи да тужилац у овом спору, као ни у управном поступку, није успео, због чега му ни право на накнаду трошкова управног спора не припада. С обзиром да тужиоцу такође не припада ни право на накнаду трошкова управног поступка по захтеву истакнутом у тужби и на јавној расправи, суд је применом одредби члана 103-112. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10) и овај захтев тужиоца одбио, доносећи одлуку као у ставу II диспозитива пресуде.

Разматрајући захтев заинтересованих лица за накнаду трошкова управног спора, Управни суд је применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 150., 153. и 154. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 55/14) на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09 ... 55/14) закључио да заинтересованим лицима која су у овом управном спору успела, припадају трошкови на име састава једног одговора на тужбу за два лица, у износу од 16.500,00 динара, као и трошкови за приступ адвоката на јавну расправу за заступање два заинтересована лица, у износу од 18.000,00 динара увећаном за 50% за другу странку, укупно 27.000,00 динара, што све заједно износи 43.500,00 динара, који износ је одмерен сагласно одредбама члана 4. и 14. у вези са Тарифним бројем 43., 44. и 46. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" бр. 121/12, колико је заинтересованим лицима, у границама захтева истакнутог на јавној расправи, а у складу са одредбом члана 163. став 2. Закона о парничном поступку и досуђено ставом

III диспозитива ове пресуде. Заинтересованим лицима нису признати трошкови преко досуђеног, а до износа траженог на јавној расправи, јер је суд нашао да је у том делу захтев превисоко одмерен.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 13.12.2017. године, 4. У. 15932/15

Записничар,
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа-судија,
Душанка Марјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

CP